

Başkaldır! Ücretli Köleliğe Son Ver!

İşbaşı

Aylık İşçi Gazetesi

Sayı: 44/Ekim 2019 Fiyatı: 2 TL

Bu Savaş Senin Savaşın Değildir!

Yangın Büyüyor!

Kapitalizm dünyanın hemen her köşesinde işçi ve emekçilerin kanını emmeye devam ediyor. Kapitalizmin asalaklığı ve çürümüşlüğü her yanı sarmış durumda. Buna karşı protostolar yükseliyor, kapitalizmin altındaki patlayıcı yığını patlamaya hazır bir volkan gibi büyüyor.

2

Ankara Katliamı'nı

Unutturmayacağız!

“Bu Savaş Senin Savaşın Değildir”!

Türk burjuvazisi Suriye'deki operasyonlarını genişletiyor. Batı Kürdistan'ın batısından sonra şimdi de; Suriye ve dünya gericiliğinden topladığı çetelerle birlikte, doğusuna, Batı Kürdistan'a operasyon düzenliyor.

Bu savaş emperyalist güçlerin, ABD, İngiltere, AB, Rusya vb. ve emperyalist emellerle savaşa katılan Türkiye gibi ülkelerin dünyayı yeniden paylaşmak için giriştikleri emperyalist savaşın bir parçasıdır. Bu savaş kimi sol çevrelerin ileri sürdüğü gibi “sarayın” bir entrikası, Erdoğan'ın kendini kurtarmak, AKP içindeki çalkantılara son vermek için yürüttüğü bir savaş değildir, bunlar sadece savaşın yol açacağı düşünülen sonuçlardan biridir. Mevcut savaş “sarayın” bir entrikası olarak görmek ve bunun karşısında “barış ve demokrasi” istemini dayalı bir politika izlemek, bunu ileri sürenlerin niyetlerinden bağımsız olarak, savaşa destek vermektir. Bu savaş bütün fraksiyonları ve partileriyle burjuvazinin çıkarlarının bir tezahürüdür, içine düştüğü çıkmazdan sınırlarını büyütür çıkma girişimidir.

Türkiye'nin emperyalist emellerinin yön verdiği bu savaşın asıl hedefi, Suriye topraklarının bir bölümünü, Batı Kürdistan'ı işgal etmek, buradaki Kürt varlığını etnik soykırıma tabi tutmaktır. Türk burjuvazisinin, Suriye'nin toprak bütünlüğüne bağlı kaldığını ileri sürmesi ve savaşın amacını Türkiye'ye yönelik terörü bitirmek olarak açıklaması, operasyonun gerçek amacını örtmek, Türk halkını, halkları savaşın bir parçası haline getirmek için başvurduğu bir yalan ve aldatmacadır. Savaşa “Barış Pınarı” harekati adının konması da bu aldatmacanın bir parçasıdır. İsimleri değiştirilse de şey'ler o şey olarak kalırlar, tava dendiği için tencere tencere olmaktan çıkmaz. Bunun gibi adına “Barış Pınarı” denmesi işgali, işgal olmaktan çıkmaz.

İşçiler, Emekçiler, Gençler, Kadınlar! bu savaş sizin savaşınız değildir. Bu savaş, Türk burjuvazisinin emperyalist emellerinin dışa vurması, ilhak ve işgal savaşıdır. Bu savaşa destek vermek; ölümlere, acılara, sefaletle destek vermektir, bu savaşa destek vermek; büyüyen işsizlik, yeni vergiler, yeni zamlar ve savaş harcamalarına katlanmaktır, kendi eliyle kendi yoksulluğunu, sefaletini ve köleliğini onaylamaktır.

Komünistlerin bugünkü durumda öne çıkan görevi, sözümüz ve eylemimizin sınırlılığına esir olmadan, savaşın karşısında yer almak, şoven dalgadan etkilenen işçi ve emekçileri uyarmak, işgale karşı devrimci bir tavır alan devrimci parti ve gruplarla bir araya gelerek, devrimci mücadeleyi yükseltmektir.

Komünist Hareket

Irak

Gösterilerde 22 kişi Öldürüldü, Protestolar Devam Ediyor

1 Ekim günü Irak'da, sosyal medya üzerinden barışçıl gösteri çağrıyla başlayan protestolar devletin müdahalesi sonucu, şiddetlendi. Bağdat ve güney kentlerinde yapılan protestolarda, 110'dan fazla ölü ve 6000'den fazla yaralı var. Yaralılar tutuklanma riskinden dolayı hastanelere gidemiyor. Devlet tüm şiddetiyle halka saldırıyor, gerçek mermi de dâhil tüm araçlarını seferber ederek isyanı bastırmaya çalışıyor. 2003'te Amerika'nın saldırısından sonra başa getirilen yöneticilerle yolsuzluk ve işsizlik hat safhalara ulaşmış durumda. İşsizlik, üniversiteli işsizliği, devletin halka hizmet götürmemesi ve yolsuzluklar bu isyanın çıkış noktası.

Ekonomik temelli isyan Mısır'daki büyük isyandan sonra Ortadoğu'daki ikinci büyük isyan olma potansiyeline sahip. Şu an için belirli bir hareketin öncülüğünde olmayan bu halk ayaklanması, Başbakan Adil Abdülmehdi liderliğindeki hükümetin istifa etmesi ve ülkede erken seçime gidilmesi önerilerini de gündeme getirdi. Protestolarda 51 kamu ve özel kuruma ait yerlerin yakıldığı ve ayrıca 8 parti binasının ve 2 polis kontrol noktasının da ateşe verildi.

Bu da halkın var olan sisteme, devletin kendisine ve partilere olan öfkesini ortaya koyuyor, partilerin ve hükümetin işlevsizliğini yüzlerine vuruyor. Irak parlamentosu gösterilerin büyümeden önlenmesini sağlamak için bir dizi tedbiri yürürlüğe koydu. Gösterilerde yaşamını yitirenlerin "şehit" olarak kabul edilmesi, ailelerine tazminat ödenmesi, gözaltındakilerin serbest bırakılması, öğrencilere burs verilmesi, fakirlere aylık maaş bağlanması bu önlemlerden birkaçı. Hükümet bu kısıntılarla işçi ve emekçilerin isyanının durulmasına yol açmış olsa da, diğer ülkelerde olacağı gibi, Irakta da yeni bir isyan dalgası uzakta değil.

Haiti

Başkan İstifa Sesleri

Haiti'de ABD destekli Cumhurbaşkanı Jovenel Moïse'nin istifasını isteyen devasa hükümet karşıtı protestolar tırmanmaya devam ediyor. Kötüleşen ekonomik kriz, yakıt ve yiyecek sıkıntısı ve Moïse'ye yolsuzluk iddiaları protestocuları bir yıldan fazla bir süredir sokaklara dökmelerine yol açtı. Başkent

Port-au-Prince'de yüzlerce kişi gösteri yaptı. Haiti polislerinin gerçek mermi ve göz yaşartıcı gaz kullanarak protestoculara ateş açmasından sonra en az dört kişi öldürüldü.

Ekvador

Ekvador'da Olağanüstü Hal İlan Edildi

Ekvador Cumhurbaşkanı Lenin Moreno, milyarlarca dolarlık mali reform paketini açıklamasının ardından ülke genelinde gerçekleştirilen protestolara cevap olarak olağanüstü hal ilan etti.

Ekvador'da, Devlet Başkanı Moreno hükümetinin Uluslararası Para Fonu (IMF) ile yaptığı anlaşma gereği ulaştırma alanında sağlanan akaryakıt desteklerini kaldırmasına tepki olarak başlayan ulusal grevin hükümet karşıtı protestolara dönüştü. Devlet Başkanı Moreno, gösteriler devam ederken İçişleri Bakanı ve Savunma Bakanı ile yaptığı güvenlik zirvesinin ardından tüm ülkede olağanüstü hal ilan edildiğini duyurdu.

Fransa

Paris'te Eylem Sırası Polislerde

Fransa aylardır Sarı Yeleklilerin eylemleriyle çalkalandıktan sonra şimdi sıra Sarı Yeleklilere gaz ve plastik mermi ve cop kullananlarda.

Fransa'nın başkenti Paris'te 22 bin polis memuru, sahip oldukları kötü çalışma koşullarını protesto etmek için sokığa çıktı.

Sendikaların çağrısıyla Bastille Meydanı'nda toplanan binlerce gösterici, Republique Meydanı'na kadar yürüdü. Eylemci polisler çalışma koşullarını protesto ederek, hükümetten bu konuda adım atmasını beklediklerini belirtti.

Mısır

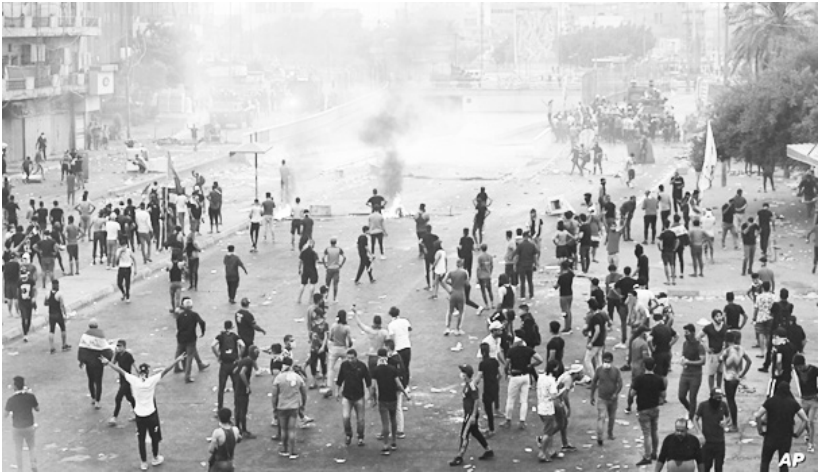
Mısır'da Sisi Karşıtı Protestolar Sürüyor.

Mısır'ın başkenti Kahire'de geçen hafta başlayan gösteriler ülke geneline yayıldı. Binlerce kişi Mısır'ın Kahire, İskenderiye, Süveys, Menya, Beni Süveyf, El Mahalla, Kafr El-Zayat, Mansoura, El Şarkiye, Marsa Matruh ve Dmyat kentlerinde Cumhurbaşkanı Abdulfettah es-Sisi karşıtı protesto gösterilerine devam etti. Göstericiler rejim aleyhine sloganlar atarak Sisi'nin posterlerini ateşe verdi. Ülkenin genelindeki metro hatlarını kapatan Mısır güvenlik güçleri, tüm geçişleri engelledi.

Mısır makamlarının iki hafta boyunca, içlerinde gazeteciler, eylemciler, politikacılar ve avukatların olduğu 2.300'den fazla kişi tutuklandı..

El-Sisi, Mısır ve orduya "dürüst ve sadık" olduğunu söyleyerek kendisine yöneltilen suçlamaların "iftira" olduğunu iddia etti.

Temmuz ayında yayınlanan resmi istatistikler, mısırdaki 2000'de yüzde 17 olan yoksulluk oranının bugün yüzde 33'ünün yükseldiğini gösterse de gerçekte bu oran çok daha yüksek olduğundan kuşku duyulmuyor.

Lübnan

Gittikçe Kötüleşen Ekonomik Kriz Protesto Edildi

Göstericiler ekonomik krizi protesto etmek için hükümet merkezinin önüne yürüdüler ve Beyrut'ta yolları kapattılar. Yolsuzluk ve yoksulluğun protosta edildiği gösterilere katılanlar "kahrolsun kapitalizm", "Halk rejimin yıkılmasını istiyor" ve "Hariri istifa!" sloganları attılar.

Beyrut'ta bir protestocu Lübnan liderlerini devletin yolsuzlukları nedeniyle kınayarak şunları söyledi: "Onurlu bir şekilde yaşama talebinde bulunduk. Milletvekillerine, bakanlara ve tüm egemen sınıflara çaldıklarını geri vermek istemiyorlarsa en azından halktan çalmayı bırakmaları gerektiğini söylemek istiyoruz." Lübnan'ın en büyük ikinci şehri olan Tripoli'de protestocular, Başbakan Saad Hariri'nin resimlerini ateşe verdiler. 52 yaşındaki Lübnanlı bir başka protestocu kadın, AFP haber ajansına verdiği demeçte, "Sadece gece yaşayabilmek için gece ve gündüz çalışıyoruz", "Bizi aç bıraktılar, bizden çaldılar. Artık Yeter" dedi. Lübnan şu anda dünyadaki en yüksek borç oranlarından birine, 86 milyar dolara veya ülkenin gayri safi yurtiçi hasılasının yüzde 150'sinden fazlasına sahip.

Endonezya

Çatışmalar Hız Kesmiyor

Endonezya polisi, tartışmalı yasal reformlara karşı düzenlenen yeni protesto gösterilerinin sokak savaşlarına dönüşmesi üzerine polis, Jakarta'nın merkezinde göstericilere karşı göz yaşartıcı gaz kullandı.

Binlerce öğrenci ve eylemci, yolsuzlukla mücadele çabalarını ve ifade özgürlüğünü ciddi şekilde sınırlandıran yeni yasa tasarısına karşı çıkarak, meclisin yakınında toplandı.

Cezayir

Binlerce Kişi Sokaklarda

Cuma günü binlerce protestocu, ağır güvenlik tedbirlerine rağmen, genel kurmay başkanının görevden alınmasını talep ederek başkent sokaklarına indi. Göstericiler, uzun süre cumhurbaşkanlığı yapan Abdülaziz Boutefflika'yı Nisan ayında istifaya zorlayan hareketinin merkez üssü olan, postane meydanında toplandı ve bu kez Ahmed Gaid Salah'ın görevden alınmasını istedi. "Halk, (Boutefflika sonrası Cezayir'in güçlü adamı olan) Gaid Salah'ın düşmesini istiyor," "Hepimizi cezaevine tıkmın, halk yinede durmayacak." sloganları eşliğinde düzenlenen gösteriler sürüyor.

Sınıfın Gündemi...

Gördüğünüz Bir İnsan!

Aşağıdan bakınca, tellere tünemiş bir kuş gibi gördüğünüz resim bir işçi, bir insan görüntüsü! Çoğu insanın zevk için çıksa, başı dönüp bayılacağı bir yer orası! En ufak bir hatada, kömür olma olasılığı olan bir çalışma alanı... Nasıl olsa işçi ölümü fitrat! Gözlerden uzak neye çalıştığı belli olmayan işçi bunlar... Aydınlıklarımızı sağlayanlar! Bu işçilerin bu koşullarda çalıştığını sözde işçi örgütleri bilmiyor, devlet biliyor ama bilmemezlikten geliyor, çaresizlikler ise çalışanı iş buldum diye sevindiriyor! Devlet, işi ucuza getiriyor, eğer ömürler yeterse emekli maaşları düşük olacak ama taşeronlar çalışmadan çok kazanacaklar!

Fatsa da Dram

Fatsa'nın Yukarı Bahçeler Köyü, Engiz Mevkii'inde, yerli işbirlikçileri olsa da asıl patron Stratex firmasıdır. Bu firma maden işi yaptığı geri kalmış Afrika ülkelerinde doğayı tahrip edip insanların yaşam alanlarını nasıl yok ettiğini dünya biliyor! Seçtiği tüm ülkeler demokrasisi işlevsiz olan ülkeler! Yasaların hiç olmadığı veya arkasından kolayca dolaşılabilirdiği ülkeleri seçiyor bu firma! Çünkü siyanürle maden aramak, doğadaki tüm canlıları yok etmek anlamına geliyor!

Fatsa'daki bu maden alanında yaşayanların tamamına yakını geçimlerini fındık ve kestane üretiminden sağlıyorlar. Bu güne kadar içinde kestanelerinde olduğu 1140 dekar orman ve 729 dekar tarım arazisi maden işletmesi sayesinde yok oldu! ÇED raporu kabul edilmeden yapılan sondajlar sayesinde etkilenen su kaynaklarına içilemez raporu verildi! Yörede arıcılık yapıldı, çevreye verilen zararlar yüzünden arılar yok oldu! Şimdi maden şirketi, çalışma alanını genişletmek için başvurunca tepkiler artmaya başladı ama iş işten geçmiş durumda büyük oranda! AKP'li Ordu Büyükşehir Belediye Başkanı Hilmi Güler bile karşı çıkıyor havasına bürünmek zorunda kaldı ama onunkisi hem İsa'ya hem Musa'ya yaranma sevdası, yöre halkının ise zararın nersinden dönülürse kardi savaşımları! Çünkü altın arama faaliyeti olacak denildiği zamanlarda ki tepkiyi sağlamak zor oluyor artık. Binlerce kişiyi kapsayan miting ve gösteriler sönmüldü, yasal mücadeleler ön plana çıkarılınca! Jandarmaya rağmen maden sahasına giren yöre halkı şimdilerde yasaların vereceği kararlara endekslendi. O yasaları ise madene izin verenler yapıyor! Varsa madene karşı yasa değiştiriliyor! Böylece, bir mahkemenin verdiği karar diğeriyle değiştirilip, yöre halkı bir üzüldü, bir sevindiriliyor! Ekolojik yıkımlar ve çevre felaketlerinin önüne geçmek için, yasal mücadelerin önüne eylemli mücadeleleri koymak lazım! Çünkü yasalar bu gün var yarın yok!

Çarşamba Ayakta!

Mustafa Özkan

Çarşamba ilçesinin pazarı da çarşamba günüdür. Ovadaki tüm köyler çarşamba günü ilçeye gelir. Alabildiğince bir kalabalık ve insan gürültüsü duyarsınız o gün Çarşamba'da. Eskiden Yeşilirmak üzerinde tek köprü vardı şehir içinde. Araçlar ortadan gider, yayalar için iki tarafta dar yaya kaldırımları vardı. İnsanlar bu dar kaldırımlarda yürürken birbirlerine çarptıkları için kavgalar çıkardı. Bu kavgaya kestirme çözüm bulan faşist Kenan Evren ve hempalarının cuntası, köprüde insanların araç misali sağdan yürümeleri emrini vermişti de uymayanlar cezalandırılıyordu. Karşı kaldırımda tanıdık görünce el sallayıp, selenererek geçilirdi... "Karşı kaldırıma geçmek yassak hemşerim!" Bu durumu öğrenenler ise Çarşambalıları arkanıza bir de sinyal lambası takın diyerek latife yapıyorlardı!

Çarşamba Biyokütle Santrale Hayır Grubu bu kalabalığı bildiği için 2 Ekim Çarşamba günü ilçede miting yapma kararı aldılar. Ama 1 Ekim akşama doğru her nedense karardan vazgeçip, santralin yapılacağı Eğercili Köyü'ndeki şehirlerarası yolda bulunan bir kahvede bilgilendirme çalışmaları yapacaklarını duyurdular. Bunu duyan bazı insanlar önceki ey-

engellemeye çalıştı ve o konuşmalar sırasındaki yayını kestirdi!

Başta muhtarlar olmak üzere hatırlı kişilere paralar teklif edilip, santral karşıtlarının ikna edilmesi çalışmalarına başlandı. Santrallere karşı en ön saflarda yer alan Eğercili Muhtarı Mehmet Kalebay'ı, Çarşamba Muhtarlar Derneği Başkanı Veysel Oduncu ve Samsun Muhtarlar Derneği Başkanı Mustafa Öztürk'ün uyarak, başımıza iş alırsız telkinlerinde bulundukları dillendirmeye başladı!

Tüm bu itibarsızlaştırmalar ve aba altından sopa göstermelere rağmen Eğercili Köyü'ndeki kahve bilgilendirme toplantısı miting gibi oldu. 2 Ekim 2019 Çarşamba günü saat 19.00 sularında yapılan toplantıya; duyan, işinden çıkan ve uzak yakın demeyen herkes rağbet gösterip gelmişti. Kalabalığın karşısında eylemi düzenleyenler bile şaşkınlık yaşıyorlardı.

Buradan bakılırsa, başta yöre halkı olmak üzere bu santrale kimsenin geçit verme niyetinde olmadığı anlaşılıyor. Ama ikircimli tavırlara son verilmez ve devlet-şirket işbirliği yapacaklarına karşı uyanık olunmazsa bu ateş çabuk söner! Çünkü her yerde olduğu gibi burada da bazı provokatörler ve çıkar çevrelerine, para ve imtiyaz dağıtmaya başladılar bile!

Toprağına, suyu ve onuruna sahip çıkmak için yanyana gelmiş yoksul insanları bir araya getirip, tepkiler verme alışkanlıkları burjuvazinin saldırganlıklarıyla oluşuyor ama onları doğru yere kanalizetmek bizim görevimiz! Bu görevi yerine getiremeyişimizin nedeni bizlerin

lem kaldırıldığı için eyleme katılmadı, bazıları ise eylemin değiştirildiği bilmeden Çarşamba'ya koştu ama eylemi düzenleyenleri orada bulamadı. Onların yerine santralin sağlığına çok yararlı olduğunu ve ekonomik gelirler getireceğini vurgulayan bildiriler dağıtan insanlarla karşılaştılar! Çarşamba Belediye Başkanı Halit Doğan, belediye meclis toplantılarında santral alaeyhinde ki konuşmaları

örgütsüzlüğü! Biz örgütlü olsak, kendiliğinde ortaya çıkan bu tepkileri daha ilerilere taşıyırız! Kendimiz güçsüz ve örgütsüz olduğumuz için bu yetersizliğimizi kamufle etme uğraşlarıyla, "o yörenin halkının %85'i AKP'ye oy verdi, görsünler gününü" deme aymazlığına giriyoruz! Oysa komünistler ve sosyalistler, kimin hangi partiye oy verdiğinden ziyade, kimin hangi koşullara sürüklendiğini görüp, çareler üretir!

Efem Çukuru'ndan, Kaz Dağları'na...

Hayri Bökü

Efem Çukuru'ndan, Kaz Dağları'na 'Su, Vicdan ve Yaşam Yürüyüşü' kararı İzmir Düşünce Topluluğu'nun forumunda alındı. İzmir'deki kurumlardan ikişer kişinin katıldığı yaklaşık seksen kişiden oluşan iki otobüs 9 Ekim Çarşamba günü yola çıktı. Üç gün süren yolculukta hedeflenen Ege'de ve Marmara'da yıllardan beri süren ekolojik yıkıma ve verilen mücadeleye destek vermektir.

Sırasıyla Efem Çukuru Altın Madeni, Gaziemir Radyoaktif atık tepesi, Kuş Cennetinden sonra İzmir'den çıkıldı. Üç gün boyunca yol güzergahındaki Menemen, Aliğa, Foça, Bergama, Dikili, Ayvalık, Edremit, Burhaniye, Altınoluk'ta ki ekoloji örgütleriyle

larda yaşandı. İzmir Düşünce Topluluğunun 'Efem Çukurundan Kaz Dağlarına' yürüyüş kararı alındığında CHP tarafından 12 Ekim Çanakkale Mitingi ertelenmemiş, Türkiye henüz Suriye topraklarına girmemişti. Yürüyüş 9 Ekim'de böyle bir ortamda başlamıştı.

Alınan iki karar yürüyüşün seyrini değiştirdi. Yürüyüş kolunda dalgalanma oldu. Şimdi ne yapılacaktı? Yürüyüş yarıda bırakılıp geriye mi dönülecekti, yoksa yola devam mı edilecekti? Tarihi bir karardı. Tartışıldı, yürüyüşteki kurum temsilcileri onurlu bir karar vererek, engelleri aşarak Kaz Dağları'na ulaşma ve ertelenen Çanakkale'deki miting alanında yığmsal basın açıklaması kararını aldılar. Yola engeller aşılarak devam edildi. Alınan karar ekolojik mücadelenin boyutlarını aşmış, CHP'nin Demokrasi konusunda astımlı

buluşulup, yürüyüş ve basın açıklamaları yapıldı. Ulaşılan her bölgedeki Ekoloji, Emek ve Savaş Karşıtı Karşıtı Güçleri İzmir'den yola çıkan 'Su, Vicdan ve Yaşam' savunucularını coşkuyla karşıladılar ve Basın açıklamaları, yürüyüşler kitleler tarafından sevgiyle karşılık buldu.

Yürüyüş güzergahındaki yaşanacak yerlerden biriside Aliğa'da bulunan Kyme Antik Kentiydi. Çünkü Burjuvazi azgın kar hırsıyla doğa ile birlikte tarihi dokuyu da darmadağın etmekte.

Kyme antik kentinde bizi, ödenmemiş emeklerin ardılları olan tarihi kalıntıların arasından zincir sesleriyle karşıladılar. 'Tarih sınıf savaşımının tarihidir' diyerek bağırdılar.

Kölelerin öfkeli sesleri, ekoloji mücadelesinin ve savaş karşıtlarının seslerine karıştı. Sınıfsız bir toplum özlemiyle Kyme'yi kölelerin zincir seslerinin arasında geride bıraktık. Eylem sürecinde çok önemli olay-

bir hasta olduğu, sermayenin fısıfısına ihtiyacı olduğu bize göstermiştir ve savaş karşıtı güçlere, Kürt halkının kardeşliği için devrimci bir örneği olmuştur.

Çünkü 12 Ekim Çanakkale mitinginin CHP'li Belediye tarafından ertelenmesi CHP'ye oy veren yığınlarda öfke yaratmış ayrıca savaşın başlaması da yığınlarda tedirgin bir durum oluşturmuş, Kürt halkıda süreçle birlikte ağır koşullara itilmiştir. Tüm bu koşullara karşı yürüyüşe devam edilmesi yaklaşık bin kişiye yakın yığmsal basın açıklaması yapılması kısmen de olsa Kızıl Güneşin Önündeki Kara Bulutları bir parçada olsa dağıtmıştır.

Son söz: 'Efem Çukuru'ndan Kaz Dağları'na yürüyüşü' ertelenmeden devam etmesi Burjuvaziye karşı verilen mücadeleye örneklerine Zonguldak Maden İşçileri, Tekel İşçileri, Soma Maden İşçileri, Cerattepe, Gezi Direnişi ve Kürt halkının onurlu direnişi gibi devrimci bir örnek olmuştur.

Sınıfın Gündemi...

Dev- Tekstil'e Polis Baskını

Dev Tekstil Sendikası'nın Çorlu ve Çerkezköy şubelerine polis tarafından yapılan baskın sonrası 21 sendika yöneticisi gözaltına alındı. Daha sonra savcılık 14 kişiyi serbest bırakırken, 7 sendika yöneticisinin tutuklanması karar verdi. Bu konuda bir açıklama yapan sendika "Bugün sermaye iktidarı içine girdiği çok yönlü krizden çıkabilmek için tüm faturayı işçilerin, emekçilerin üstüne yıkıyor. İşçiler kriz bahanesiyle işlerinden atılıyor, bir çok hak gaspıyla karşı karşıya kalıyor. Sermaye devletinin gerçekleştirdiği bu saldırı karşısında boyun eğmeyeceğiz. İşçi ve emekçilere geleceksizliği, yoksulluğu dayatanlara karşı mücadelemizi büyüterek sürdüreceğiz." dedi. İşbaşı Gazetesi olarak Dev Tekstil Sendikası'na yönelik bu saldırıyı protesto ediyor ve tutuklu sendika yöneticilerinin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz.

Erişim Çağrı Merkezi Çalışanları Eylemde

Erişim Çağrı Merkezi çalışanları, sendika hakları için eylemlerine devam ediyor.

Tez-Koop İş Sendikası'nda örgütlenme faaliyeti yürüten işçiler, işverenin örgütlenme faaliyetine karşı müdahalelerini protesto amaçlı gösterilerini İstanbul ve Eskişehir'den sonra Ankara'da yaptılar.

Polisin engellemelerine rağmen yapılan basın açıklamasında konuşan Tez-Koop İş Eğitim Sekreteri Sebahattin Şen "Sendikalı olmanın uluslararası sözleşmeler ve Anayasa tarafından güvence altına alındığını, bu sebeple İş Bankası ve Erişim Çağrı Merkezi yöneticilerinin suç işlediğini dile getirdi.

Açıklamanın devamında Şen, Erişim Çağrı Merkezi çalışanları sendikalı, güvenceli, toplu iş sözleşmeli çalışma düzenine geçene kadar örgütlenme çalışmalarımızı sürdüreceğiz. Tüm engellemelere, açık ve kapalı baskılara rağmen bunu Erişim Çağrı Merkezi çalışanlarıyla birlikte aşacağız" dedi.

Sudan'da Ne Oldu?

19 Aralık 2018'de Sudan'da bir ayaklanma başladı. Bu ayaklanma, Sudan'ın Cumhurbaşkanı Ömer-El Beşir'in 11 Nisan 2019'da iktidardan düşürülmesiyle sonuçlandı.

Ordu, devrimci yükselişten vazgeçip, aynı eski politikaları sürdürmek için muhafazakar bir askeri darbe düzenledi. Parlamento'yu feshetti ve Askeri Geçiş Konseyi başkanlığında iki yıllık bir askeri rejim kurdu. Sudan Komünist Partisi ve Sudanlı Profesyoneller Birliği'nin öncülük ettiği Özgürlük ve Değişim İttifakı'na bağlı olan devrimci güçler, tam bir devrim yapmaya kararlılar. Askeri Geçiş Konseyi ile Özgürlük ve Değişim İttifakı arasındaki çatışma devam edi-

ülkenin 2011 yılında Sudan ve Güney Sudan olarak bölünmesine yol açtı. İkinci savaş, Darfur eyaletindeydi.

Milyonlarca kişinin ölümü ve Sahra Çölü'nün suyunun alınmasından derinden etkilenen bu büyük, marjinalleşmiş bölgenin tahrip olmasıyla sonuçlandı. Her iki çatışma Sudan'ı zayıflattı.

2. Petrol. Sudan'ın ekonomisi, petrol ihracatına bağlıdır. Petrolün çoğu ise ülkenin güneyindedir. Ülkenin bölünmesiyle birlikte, Sudan ülkesi petrol rezervinin %75'ini Güney Sudan'a kaptırdı. 2008 yılında, Sudan'ın GSYH'sinin %21,5'i petrol ihracatından geliyor ülkeye ve %11,5'lik bir büyüme oranı sağlıyordu. 2014 yılında küresel petrol fiyatları

4. 1976'dan bu yana, Sudan siyasi İslam dünyasına kaydı.

ABD destekli diktatör Cafer El Numeyri, o yıl Müslüman Kardeşler'le ittifak yaptı. Nisan 1985'te, Numeyri rejiminin devrilmesi ve demokratik bir sürecin restorasyonunun önünün açılmasıyla sonuçlanan kitlesel bir ayaklanma meydana geldi. 1985-89 arasında güneydeki iç savaşa barışçıl bir çözüm bulmak ve El-Numeyri ile Müslüman Kardeşler ittifakı tarafından getirilen Şeriat kanununu kaldırmak için girişimlerde bulunuldu. Ancak, demokratik sürecin ömrü kısa oldu. 1989 yılının haziran ayında, Müslüman Kardeşler darbe yaparak, demokratik olarak seçilmiş hükümeti devirdi ve parlamento, siyasi partiler, sen-

ler, çünkü ekonomik krizlere cevap vermediler; tek tepkileri IMF karşıtı ayaklanmaları bastırmak oldu.

Sudan halkı nasıl ayaklandı?

Ayaklanma, 1940'larda Sudan sendika hareketinin doğuşuna tanık olan işçi kenti Atbara'da başladı. Bu mücadelenin ve İngiliz destekli diktatör İbrahim Abud'un (Ekim 1964'te) ve el-Numeyri'nin (Nisan 1985'de) devirmekle için kazanılan muvaffakiyetin anıları yaşıyordu. Bir dizi eski siyasi oluşum (Sudan Komünist Partisi ve Sudan Kadın Sendikası) ve yeni oluşumlar (2016'da 17 sendika tarafından oluşturulan Sudanlı Profesyoneller Birliği) sivil toplum grupları, siyasi partiler ve Girifna - 'Biz İğreniyoruz' adlı yeni bir grup bu mücadeleye katıldı.

Bu gruplar, ülkenin siyaseti ve ekonomisi üzerinde tam bir demokrasi ve sağlık, eğitim, barınma ve çevrenin korunmasının yanı sıra bir Ulusal Anayasa Komitesi'nin derhal oluşturulmasına bağlılık çağrısında bulunan Özgürlük ve Değişim Bildirgesi etrafında toplandılar. Bu deklarasyon, çeşitli siyasi aktörleri sıkı bir şekilde birleştirdi.

Sudan'da Neler Olabilir?

Şimdilik, ordunun üstünlüğü var gibi gözüküyor. Özgürlük ve Değişim İttifakı önderliğinde kitlesel protesto hareketinin kararlılıkla ve kahramanca sürdürülmesi ve genç subayların desteği ile karşı karşıya kalan askeri cunta, gelecek üç yıl boyunca iktidarı İttifakla paylaşmak için Afrika Birliği'nin uzlaşma önerisini kabul etti.

Ordu, hareketi tamamen ezmek için hazır değil çünkü birçok küçük rütbeli subay ve astsubay, İttifak'ın amaçlarına sempati duyuyor. Bu, ordunun - ondan önceki El Beşir gibi - şiddet kullanmadığı anlamına gelmiyor. Ancak kaynağını deklarasyondan alan ittifak dayanıklı çıktı. Onlar için devrimci süreç sona ermemiştir.

Prof. Vijay Prashad

The Tricontinental.org,

19, Eylül 2019

yor. Bu durum, askeri rejimin demokratik bir parti olarak maskelendiği Mısır benzeri bir çözüme yol açabilir ya da devrimci bir demokrasi ile ilerleyebilir.

Sudanlılar Neden Ayaklandı?

2018'de Sudan'ın ekonomisinin durgunluğunun bir sonucu olarak, olumsuz sosyal baskılar çoğaldı. Büyüme oranı o yıl % -2.3'e geriledi. Bu, en az dört nedenden kaynaklanıyordu:

1.Savaşlar. Ömer El Beşir 1989'dan beri iktidardaydı. Bu dönemde iki ölümcül savaşı yönetti. İlk savaş ülkenin kuzeyi ile güneyi arasındaydı. Bu savaşın ikinci aşaması 1983'ten 2005'e kadar sürdü. Savaş, iki milyon insanın ölümüne, dört milyon insanın yerinden olmasına ve

düştüğünde, Sudan'ın ekonomisi de hızla düşüşe geçti.

3.IMF. 2017 yılına kadar, Sudan'ın dış borcunun 50 milyar doların üzerinde - GSYİH'nin %61'i - ve bunun yaklaşık %84'ü gecikmiş borçlardı. Sudan bu borcun %89'unu ülkelere ve ticari bankalara (geri kalanı uluslararası finans kurumlarına) borçluydu. Kasım 2017'de IMF, Sudan hükümetinin ekmek ve yakıt sübvansiyonlarını kesmesini ve Sudan Pound'unu düşürmesini önerdi.

Hükümet IMF tavsiyesine uydu. Sudan nüfusunun %50'si zaten yoksulluk içinde yaşıyordu. Sübvansiyon kesintileri ve devalüasyondan sonra durum kontrolden çıktı.

dikalar ve tüm sivil toplum örgütlerini feshetti. Güney'deki savaşın devam etmesi, 250.000'den fazla işçi ve memurun işten çıkarılması ve demokratik güçlerin liderlerinin işkence gördüğü (ve bazılarının öldürüldüğü) "hayalet evlerin" kurulmasıyla sonuçlanan en gerici rejimi dayattı.

Bu rejimi miras alan Ömer El Beşir, Müslüman Kardeşlerin gündemine devam etti. Sudan'daki ciddi siyasi, ekonomik ve sosyal sorunların üstesinden gelmek yerine, El-Numeyri ve El-Beşir hükümetleri sert bir kültürel gündemin arkasına saklandı (bunlar arasında dine küfür yasaları, kadın haklarına karşı yasalar ve Sudan halklarının ve kültürünün çeşitliliğine karşı politikalar vardı.) Hem El-Numeyri hem de El-Beşir iktidardan düştü-

Savaş Karşısı Mücadeleye Devrimci Yaklaşım

Yusuf Erdem

Kapitalizmin eşitsiz gelişme yasası, emperyalistler arası güçler dengesini kökten değiştirdi. Dünyanın, emperyalist haydutluk merkezleri tarafından yeniden paylaşılması şart oldu. Tutuşturulan yerel-bölgesel savaş ocakları bu paylaşımında yetersiz kalıyor.

Ayrıca müzminleşmiş ekonomik kriz, kapitalist-emperyalist sistemi zorlamaya devam ediyor. Ticaret savaşları bütün acımasızlığıyla sürüyor, Silahlanma ve silah ticareti, had safhada. Kısacası günümüzde topyekün bir " ...dünya savaşının başlaması, bir kıvılcıma bakıyor. ABD Başkanı Trump'ın İran'a karşı askeri müdahaleden son anda vazgeçtiğini açıklaması bir deli-

lik belirtisi olarak görülemez. Dünyanın birçok noktasında savaşın fiili olarak sürdüğü, birçok noktada savaşın patlak vermesinin an meselesi olduğu bugünkü ortamda savaş karşısı ciddiye alınır bir savaş karşısı mücadelenin olmayışı sınıf mücadelesindeki geriliğin en açık kanıtlarından biridir. *

Komünistlerin savaş karşısındaki tutumları nettir:

- * Savaşı engellemek için sonuna kadar mücadele etmek,
- * Kriz ortamı, savaşa hazırlık koşulları ile savaştan devrimci hazırlık için yararlanmak,
- * Krizi aşmak ve zafer kazanmak uğruna iç ve/veya dış savaş göze alan burjuva iktidarı devirip savaşa ve sömürüye son vermek,

Marksist diyalektik yöntemi ustaca kullanan -kullanabil-

mesi gereken- örgütlü komünist savaşçılar için; BARIŞ ve SAVAŞ kavramları -tıpkı 'demokrasi, özgürlük, adalet, eşitlik, insanlık' kavramları gibi- sınıflar üstü ve büyüleyici birer soyut kavramlar değildir. Sınıflar analizi alanını terk eden, kendi subjektif niyetlerini gerçekliğin yerine koyan ve defalarca aldatıldıkları halde yeminli barış düşmanlarından 'Barış. hemen şimdi!' diyerek barış bekleyenler gibi davranmazlar. Devrimcileri "pasif barış savunucusu burjuva ve küçük burjuva liberaller ile hümanistlerden ayıran en önemli özellik, savaşın kapitalizmin kaçınılmaz bir özelliği olduğundan hareketle barışın ancak devrimle gelebileceğini bilmeleri ve savaşa karşı etkili mücadelenin de devrim mücadelesi olduğu gerçe-

ğinden hareket etmeleridir.” Düşman sınıfa ve onun barış düşmanı siyasi temsilcilerine ‘BARIS’ı yalnızca zorlu bir mücadeleyle dayatabilirsiniz. Özetle bu tutumun günümüzdeki anlamı kriz, savaşa hazırlık ortamı ve savaşın yarattığı olanaklardan devrimci hazırlık için yararlanmaktır.

Kapitalist-emperyalist haydutların çıkarları uğruna Balkan halklarını azgın bir şoven milliyetçilikle zehirleyerek birbirlerine kırdırdıkları kanlı bir savaş ortamında Sırbistanlı komünistlerin bir gösteride yükselttikleri şu slogan çok anlamlıydı:

* "Halklar arasında SAVAŞA, sınıflar arasında BARIŞA Hayır!"

* *Alıntılar; Dünya ve Türkiye başlıklı bir siyasi analizdendir.*

Biz Biliyoruz! Yaşayarak Gördük!

Mehmet Özden

Çocuklar öldürülüyor ülkenin sokaklarında... Sapıklar tarafından cinsel saldırıya uğrayarak! Diyanet küçük yaşata evlenmeler konusunda fetvalar yayınlıyor küçük yaştaki çocukların aleyhine... Ortaçağ karalığındaki baskılardan dem vurup, dinsel soslar ekleyerek! Baba kızına cinsel istismarda bulunup, utanmadan kendini savunuyor... Diyanet bir babanın kızına cinsel istismarda bulunmasını normalleştiren dinsel kurallar yayınlıyor; mahrem yerleri açık olan kızına babanın şehvet duyması normaldir diyerek! Tarikat yurtlarında çocuklara işkence- li tacizler yapılıyor... Bakanlar bir kereden bir şey olmaz diyor, muhalefetin araştırma önermeleri reddediliyor, milliyetçi ve muhafazakar iktidar tarafından! Kadınlar öldürülüyor veya saldırılara uğruyor sokaklarda, devletin sığınma evlerinde, hatta doğum yapmak üzere yatırıldığı hastane odalarında ve çocuğunun gözleri önünde... Cumhurbaşkanı, medyaya düşüp, tepki verilenleri görünce idam cezası önüne gelsin imzalarım diyor, bazı şaşkınlarda “idam isterük” diye bağırıyor! Anne babalar, bu vahşetler karşı-

durmak yerine, kızlarını yine ikinci sınıf evlat görüyor, çocuklarını o ahlaksız yurtlara ve kurslara gönderiyor, hatta bu saldırılar karşısında çok azı yasal yollara başvuruyor... Namusumuz kirlenir diye! Bizimkisi ne namusmuş, duyulursa kirlenir, duyulmazsa tertemiz! Aslında kötü bir tiyatroya sergileniyor da herkes şaşkın... Ne yapacağını bilmez durumda herkes! Kimse, idam cezası gelsin bunlar halledilir diyenlere, şu anda var olan cezaları neden uygulamıyorsunuz diyemiyor! Neden meclis araştırmalarından bu saldırıları kaçırıyorsunuz, o bile bu ahlaksızlıklara bir fren yaptırır hatırlatmaktan korkanlar, korkaklıklarını gizlemek için “isterükte isterük” alkışları sergiliyorlar! Neden eşini hastanelik eden canavar bir kapıdan girip, diğerinden çıkıyorsa; seçtiklerimi geri istiyorum diyenler yerlerde sürüklenip, cezaevlerine tıklıyor demek yürek ister! Eşini çocuklarının gözü önünde öldürecek polis aracına bindirirken ki özeni, grevci işçilere gösterseniz daha inandırıcı olursunuz demek suç mudur? Okulda kız çocuğuna tacizde bulunan bir öğretmenin cezası, bir okuldan diğerine atama; çocuklar ölmesin diyeni

itibarsızlaştırıp, cezaevlerine göndermek, idam gelse bile kime uygulayacağınız belli değil mi demek suç olmaz her halde? Onlarca çocuğa cinsel saldırı düzenleyenler, bir kahraman edesiyle cezaevine gönderilmeden salınıyorsa ve bazı şaklabanlar bunun dinde yeri var diyerek ekranlara çıkarılıyorsa; “başlarım böyle dine” demek suç mudur? Siz bırakın suçun karşılığını ölümle sonlandırmayı, önce var olan cezalara çarptırın ki doğru söyledığınızı anlayalım! İstismar yapılan kurs ve cemaatlara destek çıkarsanız sahici olamazsınız! Bırakın ölüm cezasını, kadına şiddet uygulayanları itibarsızlaştırın yeter! Bir kravat taktı diye indirim uyguluyorsanız, batsın sizin kravatınız! İşin aslı astarı, bu kötülükleri önceleyerek infial yaratıp, çağdışı ve telefisi olmayan bir uygulamanın geri getirilmesinin alıştırmasıdır bunlar! Siz bu cezalar geldiği zaman bu ahlaksızlara mı uygulanacağını sanıyorsunuz? Elbette onlara uygulanmayacak... Var olduğu sürece kaç tane sapığa uygulanmış ki? Bu gün var olan ülkelerde hangi sapık veya kadına şiddet uygulayanlar, idamı bırakın ceza alıyor? İran’da devrim muhafızının cinsel

saldırısından kurtulan kadına, namusunu temizlemedin diye ödül verileceğine “bakire olarak dünyadan giden de, gönderen de günahkar olur” ahlaksızlığının tavan yaptığı yasaları uygulayan muktedirler, “önce tecavüz edip; sonra idam ettiler kadını” biliyorsunuz! Neymiş efendim, “bakire gidenler cennete giremezmiş, allah kabul etmezmiş de onun emri yerine getiriliyormuş” İnsanın küfürbaz Haydo olası geliyor da, bu dünyayı cehenneme çevirdiniz neyleyim sizin cennetinizi diyesi geliyor! Bu ülkede sapık deyip geçmekte yanlış aslında... Öyle dersek yüzdelik oranları içeren bir topluluktan bahsetmiş oluruz! Oysa yüzdelik oranlardan bahsedilen sapıklıklar olmaz hiç bir toplulukta! Sapık dediğin, her türlü önlem ve yasalara rağmen sapıklık yapan demektir. Oysa bizim ülkemizde her gün sapıklığın da sapıklığı düzeyinde bir kaç tane olay yaşanıyor... Bu bildiklerimiz! Bu yaygaralar ve cezasızlıklar, sapıklıkları belirlirli bir orana çıkararak normalleştirme çabaları belki de! Onlar normalleşirken, kâra kâr ekleyerek idam cezalarını da getirecekler ki, o cezaların her türlü muhalifliğe uygulanacağını da biz biliyoruz.

Somalı Madencilerle Röportaj

İşbaşı: Süreç nasıl ilerliyor? Haksız ve keyfi tutumlara karşı ne yapacaksınız?

İsmail Başkara: Süreçte çok güzel gelişmeler oluyor. Bu konu bütün partilerin başkan vekilleri ile Ankara’da görüşüldü. Bizim için CHP Grup Başkan Vekili ve Manisa Milletvekili Özgür Özel’in aldığı randevular sayesinde, AK Parti Grup Başkan Vekili ve Çanakkale Milletvekili Avukat Bülent Turan sayesinde TKİ’ye inceleme başlatıldı. 11 Ekim’de beş arkadaşımızı Vali davet etti. Arkadaşlarımız görüşmeye gittiler. Biz eylemimizde kararlıyız. Vali ile yapılan görüşme sonrası değerlendirmeyi arkadaşlarımızla birlikte yapacağız. Şu an içeriğini bilmiyoruz ama biz kararlıyız. Ya bizi buraya gömerler ya da sorunlarımızı hallederler.

Ercan Çetin Yılmaz: Süreç şu anda bizim lehimize işliyor. Direnişimiz boşa çıkmayacak gibi gözüküyor. Bundan sonra Valiliğin kararını bekliyoruz. Biz bu yola çıkarken alacaklarımız verilmediği sürece yolumuzdan dönmeyeceğimizi söyledik.

Arif Şengül: Moraller yüksek, umudumuz yüksek. Mücadele etmeden hiçbir hak kazanılmaz. Şu an kazanılmış bir hak olmasa da Türkiye’de bir kamuoyu oluşturduk. İşin bir mücadele ayağı bir de meclis ayağı var. Benim açımdan bir de hukuki ayağı var. Biz demokratik bir hak olarak sesimizi duyurmak istiyoruz. Madencilerin mücadele ve Meclis ayağındaki girişimi basına yansıdı. Bu bir kazanımdır ama çare midir? Değildir. Mağduriyetimizin bir an öce giderilmesini istiyoruz.

Mustafa Özdemir: Olumlu ilerliyor gibi görünüyor. Arkadaşlarımız Ankara’da görüşmeler yaptı. Ancak bugüne kadar kandırıldık. Hem şirket, hem TKİ tarafından. Tazminatlarımız banka hesaplarımıza yatmadığı sürece süreçten emin olmayacağım. Netice önemli.

İşbaşı: Bu haklı mücadelede kamuoyuna ne aktarmak istersiniz?

İsmail Başkara: Kamuoyuna, bizi bölüp parçalayanlar için deriz ki; biz 15 senedir bu madenlerde zulüm görüyoruz. Eğer insanca çalışıp, insanca yaşamak istiyoruz. Birlikte olursak güçlüyüz ve birlikte olursak kazanırız.

Ercan Çetin Yılmaz: Bugün bizim

başımıza gelenin yarın diğer kesimlerinde başına gelmesi muhtemel. Görüyoruz ve örnekleri var. Bugün kamuoyunun desteğini bekliyoruz. Bana değmeyen yılan bin yaşasın yerine yarın aynı şeyler benim başıma da gelebilir demeliler. Herkesi buraya davet ediyoruz.

Arif Şengül: Ben sosyal medyayı etkin kullanan birisiyim. Soma ile ilgili olumlu- olumsuz haberleri takip ediyorum. Bu süreçte “biz Soma’ya yardım ettik, vicdanlarımızla yanlarındaydık. Soma’da oylar kime gitti”

diyorlar. Haksızlık ediyorlar. Vicdanıyla ölçülmez. Gelsinler bizleri dinlesinler, ailelerimizle temas etsinler.

Mustafa Özdemir: Bizler burada haksız bir kazanç peşinde değiliz. Bizler, 20 yıllık madenciler olarak emeğimizin peşindeyiz. Biz haklarımızı istiyoruz. Kamuoyunun bilgisine arz ederim.

İşbaşı: Eyleme başlama kararınızı ve süreci biraz aktarır mısınız?

İsmail Başkara: İşten çıkartılalı 5 yıllık bir süre geçti. Tazminatlarımızı yasal kararlara ve sözlere rağmen alamadık. Zamanaşımı için bir aylık bir

**301 can için 301 km yol kat edeceğiz!
Hakkımızı istiyoruz!**

süre kaldı. Bağımsız Maden İş Sendikası sayesinde bir araya geldik. Ortak karar aldık.

Ercan Çetin Yılmaz: Aktarayım. Eyleme başlama kararımız 13 Mayıs 2104 tarihinden sonra devam eden işten atılmalarından dolayı birçok girişimlerde bulunduk fakat bütün yolları bitirdik. Kendimize muhatap bulamadık. Bu yüzden ki alınterimiz ve emeğimiz için böyle bir eyleme başlamış bulunuyoruz.

Arif Şengül: 13 Mayıs 2014 Soma faciası ile bu ülke en büyük iş cinayetini görmüştür. Bu facia ülkede toplu olarak infial yaratmış, vicdanlar yaralanmıştır. Süreci mahkemeler izlemiş, 2831 madenci akabinde işinden olmuştur. Ve bu süreçte biz madenciler olarak, açıkçası ne yapacağımızı bilemediğimizden, bir arada duramadığımızdan sorunlar yaşadık. Ankara’ya gittik. Arkadaşlar olarak, önümüzde kurumsal olarak işçiye savunacak sendika ol-

lantıda Bağımsız Maden İş Sendikası ile tanıştık. Bu işi nasıl yaparızın fikrini aldık. Biz anladık ki kendi başımıza bir yürüyüş yapamayacaktık. İzinlerin alındığını bile bilmiyorduk. Soma’da bir iki yürüyüş yaptık. Ankara’ya bir yürüyüş tertipleyebilir miyiz önerisi geldi. Yapabileceğimize karar verdik. Yürüyüş başladı ve Kırkağaç’ta durdurulduk. Halen de niçin durdurulduğumuzu anlamıyoruz.

İşbaşı: Soma’dan Kırkağaç’a kadar geldiniz ve sürekli yürüyüşünüz engelleniyor. Bu durumu yorumlar mısınız?

İsmail Başkara: Bizim haklı davamızda yola çıkıp, kararlı olduğumuzu gördüler. Bizlerin giderek büyüyecek, çoğalarak Ankara’ya ulaşmamızı engellemek için Ankara’dan verilen talimatlarla engellendiğimizi düşünüyorum.

Ercan Çetin Yılmaz: Biliyorsunuz ülkemizde hak aramak suç. Biz hakkımızı aradığımız için engelleniyoruz. Ortada bir çifte standart var. Bolu işçileri Ankara’ya kadar rahatlıkla yürüyebilirken, biz maden işçileri maalesef engelleniyoruz. Ortada da bir anlaşmazlık var, burası engelliyor, Uşak Emniyeti de “Neredesiniz? Siz nereye kaçtınız” diye arıyor.

Arif Şengül: Ben bir maden işçisiyim. Pek bu işin hukuki-yasal boyutunu bilmem. Açıkçası biz oradan yürüdük. 10 günlük bir planımız vardı. 10 günde 301 madenci için 301 km yürüyecektik. En demokratik hakkımızı kullanırken maalesef 8 günde 8 km yol katettik. 8 gündür Kırkağaç’ta izinler alınmasına rağmen madenciler engelleniyor. Bu yürüyüşü tamamlamak istiyoruz. Bizim tek amacımız kenarda, yolu işgal etmeden, slogan atmadan Ankara’ya gidip haklarımıza sahip çıkmak ve çare bulmak istiyoruz.

Mustafa Özdemir: Soma’dan başladık, 301 canın mezarına gittik. Mezarlık çıkışında emniyet mensupları Salihli’ye saat kaçta varacaksınız diye sordular. Gerekli birimlere haber vereceğiz dediler. Sonra bizi Bakır’a kadar yürüteceğiz dediler. Ne hikmetse Kırkağaç’ta durdurulduk. Ne amaçla engellendiğimizin açıklaması yok. Her ilçeden izin alırsak 2.5 senede Ankara’da oluruz. Yetkililere sesleniyorum. Bilhassa Manisa Valisi’ne. Madenciler dışında Ankara’ya yürüyüşlerin izin kağıtlarını getirsin bu eylemi sonlandıracam.

**Röportaj: Kamile Çiftçi
(İşbaşı Haber/ Manisa)**